

Megjelenik minden szerdán

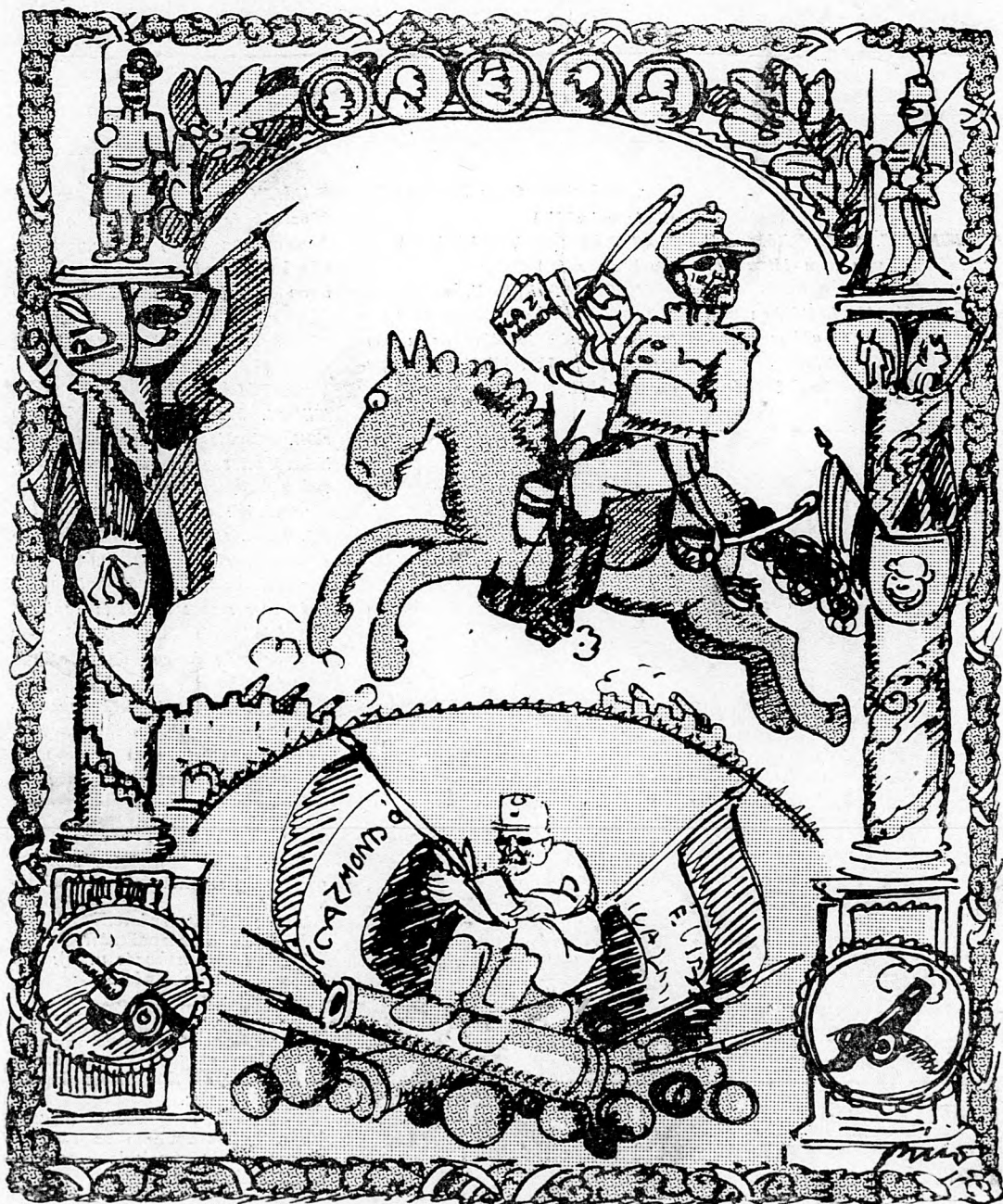
Egy szám ára 60 fillér

A ZAMÁT

Szerkesztő SZENES BÉLA
Művészeti szerkesztő KÖBER LEÓ

1918 szeptember 18.

II. évf. ■ 39. szám

Katonai szolgálatom emlékéül

208

Pesti pillanatnyi vételen.

Hadigyerek az iskola előtt

Feiks Jenő.

— János, az az autó a helyiken maga jött a táskával, hazamehet.

Orvosi kézikönyv

RÖVIDLÁTÁS. A rövidlátók arról nevezetesek, hogy nem látnak az orrukon túl. Főleg a miniszteriumokban találhatók. Legtöbbször még az orrukat is csak akkor veszik észre, ha fölülről kapják.

KLEPTOMÁNIA. Lopási kén-

szet. (Bővebben lásd: Zeneszerzők, Címprajzolók.)

AGYRÁZKODÁS. (Lásd: Villamosközlekedés.)

KOPONYATÖRÉS. U. a.

TÉVESZMÉK. Köztisztviselők betegsége. Szimptomája az a rögeszme, hogy ők találják föl a spányolvaszatot.

HÁLYOG. A hályog a szemén képződik és a tisztánlátást gátolja. Járva-járva lép föl, nemzeteket, népeket támad meg egyszerre. Az ilyen népről azt mondják, hogy hályog van a szemén. A magyar népről nem mondják. Eltűnik előtte. (Lásd: Cenzura.)

VÁLTÓLÁZ. Júniusban szokott föllépni, közömbösen a fürdőszobán előtt. Csakis többgyermekes családokon ragad, főleg olyanokra, akiknek eladó lányuk vannak. Ismertető jel: a beteg egész nap lótt, fut, izgat, szalad. (Lásd: Magyarország Jüvei és Jüi.) Gyógymódja egyszerű és föltétlenül hatásos. A gyógyszer recept nélkül is kapható, de házilag is összeháltható egy kanyós szög és egy darab spáttyo segítségével.

ROSSZSÉB. Elődgyárról nevezetes betegség. Vannak, akiket megesz, vannak, akiket nem esz meg. Lloyd George-ot nem eszi meg.

A törvényszék előtt

Bíró: Hány lépésnyire állott a gyilkosság színhelyétől az első lövésnél?

Tanu: Öt-hat lépésre.

Bíró: És a másodiknál?

Tanu (némi habozás után): Körülbelül hatvan lépésre.

Árdrágitás

— Nem szégyeli magát, szomszédasszony? Két hetet kapott tojásdrágitásért.

— Mincké szégyeljem magam, ha a kotlós tyukom se szégyeli magát. Pedig annak is a tojások miatt kellett — ülnie.

Földrajz: I

Feiks Jenő

— Hol sültél így le fiacskám?
 — A Balaton mellett.
 — És megtudnád mondani hol van a Balaton?
 — Hogyne, a kabin előtt.

Hosszunapkor

Gedő Lipót

— És miben különbözik a mai nap minden más naptól?

Német újságírók Budapesten

ÜNNEPI PROGRAMM

- Szeptember 14. A székesfővárosi nevezetesebb közintézmények megtekintése. Dél előtt: Látogatás a Lisztbizottságnál, a Népruházati központnál és a Cipőhivatalnál. Délben: Polgári menü. Délután: A Közvetlmezési Hivatal, az Országos Szézbizottság és a Söhhivatal meglátogatása.
- Szeptember 15. A fővárosi szehadalmazott ácsorgó-telpek megtekintése. Dél előtt: és délután: Acsorgás krumpflért, tejért, vajért, disznóhúserít, zsírért, szalonmáért és petrofeumért. Este: Husztalan napi vacséra.
- Szeptember 16. Dél előtt: Az árak megtekintése a fővárosi kirakatokban. Délben: Zsirtalan ebéd. Délután: A pesti úres lakások mustrálása. Tisztelgés a Lakás-hivatalban.
- Szeptember 17. A budapesti front meglátogatása. Séta a Nagy Csarnokban és a dunaparti piacon. Paradicsomoffenziák, szilvapergötűzések és dinnyeközéharok megfigyelése.
- Szeptember 18. Hajnalban: Jegyváltás a vasuti pánztárnál. Délután: A gyorsvonat megostromlása. Este: Elindulás a vonat letefjén.

Filharmonikusaink Berlinben

Berlinből jelentik a Szamárnak: A M. K. Opera zenészeiből alakult Filharmoniai Társaság nagy sikerrel hanversenyezett Berlinben. Az előadott magyar művek közül sikert aráltak Dohnányi, Weiner és Buttykay szerzeményei. Legnagyobb sikere volt azonban a Lisztnek, amit hegedűtökökből, dobokból és trombiták beisejéből adtak elő a filharmonikusok.

Virágnyelv

- Na, kis fiam, mi volt ma az iskolában?
 — Tanc volt apukám.
 — Tanc? Mát ez meg micsoda?
 — Francia: négyes.

209

ÖTÖDIK TÉL

Egy ideges ember naplójából.
Írta és rajzolta: SZINI GYULA.

Még csak ez kellett az én idegeimnek! Azok a beszédek, amiket most Európában és Amerikában beszélnek! Minek beszélnek? Jó, jó, előbb-utóbb ugyanis mind meghalunk, ez közös emberi sors! Minek mondják el előre a halotti beszédeinket?

És amellett mint aféle ideges ember egyes nesen betegek vagyok ezeknek a beszédeknek. Már százszor megfogadtam, én el nem olvasom őket! Frászt! Nekem dumálhatnak! Ugyis tudom, mi van ezekben a beszédekben. A szónok így szól: Én (az angyal, a megtestesült jóság és szelidség, a jámbor bárány, aki egy légynek sem tudom kihuzni a fogát, aki magam vagyok a minden jó és Tapolczai Jojónál is jóabb, én, a kultura, a civilizáció, én a népek szövetsége, és a jobb mint otthon, én a Türelem, én a Megbocsátás, ich ármer rájzen-der) a békét akarom, de a másik (az ellenség, a gazember, a disznó, a fekete máju, a pokolkő, a brutális nyers fenevad, a gyermekrontó, asszonytipró, az autókrata, a biplánkrata, az a barbár, az a sörbár, az a hadi fekete, az a dohánypótszer) a háborút akarja vég nélkül.

Soha ujat nem mondanak, mindig ezt a gramofónt játsszák le és nekem mindegy, hogy Király Ernő mulat vagy Lloyd George mulat, vagy Wilson mulat, vagy Blehche mulat!

De azért a kedvenc napiujságom lelki ismeretesen jelenti, hogy lord Robert Cecil hétfőn délután a manchesteri szövömunkásoknak beszédet mondott, amelynek részletei még nem ismeretesek, de nagyjából azt mondta, hogy a béke és a háboru két ellentét és hogy ennél fogva vagy béke vagy háboru lesz, de inkább háboru.

És ezért lettek az urak hetven évesek? Ezért lettek világhírű diplomaták? Ezekért a csacsiságokért, amikre már a sarki hordár is megvetőleg köp? Thank you. Tank you. Margitszigeti tank you.

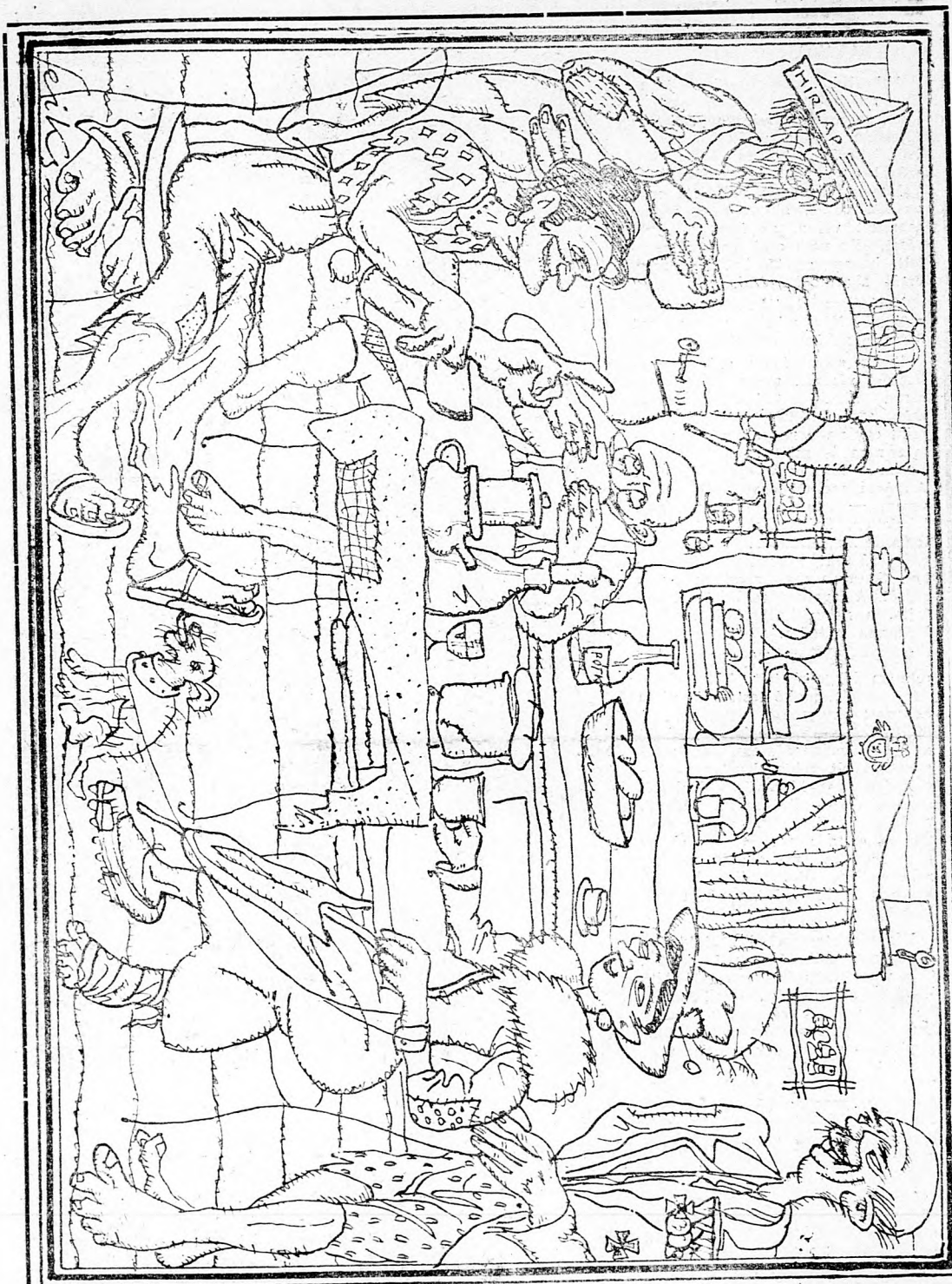
Erről jut eszembe, hogy Londonban már a hetvenötödik hadikiállítás rendezik, míg mi nálunk rövid félév alatt csak most nyilik meg a második, vagy harmadik. És míg nálunk csak

CLÉMENTEAU - LLOYD GEORGE - WILSON

az öt éves háború

Háboru után,
mikor már
a hadipótlékok is
elfogytak

— Ezt a kávé meg-
ihatta! Ez még valódi
hadit!

Rothschild bárónő

Írta: LAKATOS LÁSZLÓ

Akkori kedvesem — beszélte az ünnepelt művész — nem volt se jobb, se rosszab, mint a pesti nők általában lenni szoktak. Drága volt, perfid, kedves és undok, szóval egy főkéletes uriaszony. Valamennyire snob volt. Ha nem az lett volna, akkor nem engem szeretett volna, az ünnepelt művészt. De nem csak engem szeretett, hanem a rózsákat is. Éppen erről akarok beszélni.

Valóságos tudósa volt a rózsáknak. Név, szín és szag szerint ösmerte az összes fajtákat.

Egyik este, hogy egész szerelmemmel vártam, maga helyett egy sárga rózsát küldött, ijesztő, szép sárga rózsát, volt akkora, mint egy nagy napraforgó és az illata nem is mint egy tearózsáé, hanem, mint egy egész teaházé. A rózsá mellett egy levél. „Kedvesem — írta benne — ma este lehetetlen. Sajnos, abszolúte lehetetlen. Az uram... ah... mit magyarázzak! Főrtelmes. Nem lehet. Szeresse ma helvettem ezt a rózsát. A legpompásabb sárgarózsá fajtá, a neve: Rothschild bárónő. Magának küldöm.”

Bosszankodtam. Enyhületlen szerelmem idegessé tett. Két karom, szam, ifju, mohó testem őt várta és most egy rózsá. Hogyan is hívják? A neve megkapott. Volt már La France rózsám, Niel marsallom, volt fehér Hortense császárnőm és bíborvörös Malmaisonom, de — Rothschild bárónő. Teringettét, ilyen rózsá is van. Hiszen ez a sárga virág akkor milliárdos és feneketlenül megközelíthetetlen, Rothschild bárónő. Én egy Rothschild bárónőt tartok kezemben.

Mit részletezzem? Rothschild bárónő kezemből ágvamba került. Oda vonszoltam tragikus és kábitó illatával és... Ah, felejthetetlen éjszaka volt. A rózsára pazaroltam felgerjedt szerelmemet és fantáziám — uraim, egy művész fantáziája! — mohó testemmel elhitette, hogy nem virágot ölelek, hanem asszonyt, ah — Rothschild bárónő — keletlen forró, hisztérikusan izgalmas asszonyt. Felejthetetlen volt az éjszaka és perzselő.

Másnap reggel — mármorgvürröten ébredék — újabb rózsá és újabb levél. Teringettét, hát ma sem jöhet. A rózsá picit, piros. Nem a tegnapi tobzódó sárgá, de gvingéd illatu és szinte lánvosan szerelmes. A levélben pedig ez állt:

„Szivem! Boecásson meg! Térden állva rimánkodok, boecásson meg! Rettenetes, ami történt, hogy akaratomon kívül meg kellett csalnom magát. Tegnap tévesen néztem meg a lexikonban. Azt a nagy rózsát nem Rothschild bárónőnek hívják, hanem a Zanzibári Szultánnak. Rothschild bárónő az egy picit piros. Itt küldöm. És bo-

A kis gyönyörű

csásson meg. És szeressen.”

Képzeltetik felindulásomat. Hogyan, hát akil tegnap este ágvamba boecájtottam, nem Rothschild bárónő volt, hanem a zanzibári szultán, egy férfi, egy afrikai fejedelem, romlott és extaltált és követelőző, mint azok a férfiak odalent, mind. Rémséges. És ezt követte el velem az a nő! Így becsapott. Ilven dolgokba vitt bele és most még azt követeli, hogy szeressem és még azt is, hogy meg is boecássak neki. Nem lehet!

A levélre nem feletem, ellenben a Rothschild bárónőt odahelyeztem a zanzibári szultán mellé, igen, egy közös vázába plazíroztam őket. És behunytam szememet és rájuk sem hederítettem

lőbbé. Tegyenek egymással, amit akarnak.

Igy álltam bosszút a rémes kalandért. Mert az emberben van ötlelet. Különösen amig fiatal és buta.

A pesti kabaré

Jól főző KABARÉSZINÉSZNŐ hosszú bizonyítványokkal, kis család részére ajánkozik. Leveleket „Kabarestar” jellege alatt a kiadóhivatalba kérek.

Kis gyémémet

Biró Mihály

Levél a mezőről

Irta: NAGY LAJOS.

Na igen, a Lipót-mezőről. Csak hát szegyelem, hogy ide kerültem, azért nem írtam a címbe, Kedves Szerkesztő Ur!

Itt vagyok, már egy hete vagyok itt és nem akarnak kiengedni, pedig becsületszavamra kijelentem, hogy nem örültem meg, egészen épelméjű vagyok, ha kijön hozzám, személyesen meggyőződhetik róla.

De térjünk a tárgyra! En innen sürgősen ki akarok szabadulni. Ezért írom Önnek, kedves jó Szerkesztő Ur, ezt a levelet, jöjjön rögtön és szabadítson. Magyarázza meg ezeknek az ékröknek, hogy én egy okos ember vagyok. — Önnek

biztosan elhiszik.

Rövidesen elmondom, hogy hogyan kerültem ide.

Már az egész háború alatt nem jól éreztem magam. A gyomrom táján, különösen nem. Azt éreztem, hogy valami van a gyomromban. Valami nagy, kemény, undorító. Mikor a végső győzelmekig akartak itt, meg ott nekem folyton kitartani, akkor erős csikarást éreztem a hasam táján.

Ugvanez a fájdalom máskor is meglepett. Emlékszem, például akkor, amikor Tisza István egy nagy háborus uszító-beszédet tartott a parlamentben. Meg amikor Tisza István a választójog veszedelméről beszélt. Meg amikor Tisza Istvának egy „írásművét” láttam az

Igazmondóban. Ekkor mintha az a nagy kemény fekete undorító, amit állandóan éreztem a gyomromban, mintha rugdalózott volna. Mintha odabenn kivilágos kivirradtig mulatott volna és az üres sörösüvegeket oda rugdosta volna a gyomrom falához. Aztán a sörösüvegek cserepei is szurták a gyomromat belülről. Csikarták. Hiába vakarlam meg kívülről a hasamat, nem használt semmit.

Amikor aztán már ez sem használt, a vakarás, hát orvoshoz mentem.

— Valami van a gyomromban, — mondtam az orvosnak.

Megvizgált és azt mondta az ostoba, hogy nincs benne semmi.

Szó nélkül ott hagytam és más orvoshoz mentem.

— Valami, vagy valaki van a gyomromban, — mondtam.

— Nincs! — jelentette ki ő rövid vizsgálat után.

Most már elmentem a Korányi Sándor tanárhoz.

Ő ezt mondta:

— Van valami benne, de nem a gyomrában, hanem a fejében.

És Moravcsik bácsihoz küldött.

En tudtam, hogy ez téves diagnózis, de azért elmentem Moravcsikhoz:

— Valami, vagy valaki van a gyomromban, — mondtam.

Moravcsik bácsi rámlagytta, hogy így van, igazam van.

Erre aztán beültetett egy kocsiba, a kezemet lekötözték, nehogy vakarjam a hasamat, mert attól ugye mulik el a baj — és elvittek.

És idehoztak. Itt először is azt kérdezték, hogy mi a nevem. Erre én röviden rátértem a tárgyra:

— Tisza István a gyomromban van — kiáltottam.

— Hála Istennek, csakhogy itt van és nincs kinn! — mondták ők nevetve és bezártak egy kis szobába.

És azóta hiába kérem őket, hiába fenyegetőzök, nem akarják Tisza Istvánt a gyomromból kivenni.

Rájöttem most már, hogy ezek itt félreértették az egész dolgot, belondnak tartanak engem, hogy az, ahol én vagyok most, tulajdonképpen az izé... a mező... tetszik már tudni, a Liptómező.

Tessék tehát jelen levelem vétele után rögtön jönni és mindent megmagyarázni nekik és engem kiszabadítani. Tessék kocsin, vagy autón jönni, én fizetem, a balmelényzsebemből kifizetem, van nálam elég, legalább néhány milliórd és még lesz több is, mert elhatároztam, hogy Tiszát most már nem is engedem ki a gyomromból, ha már egyszer benne van, csakis őrisái váltságdíj mellett. A családjának már telefonáltam és alkuszunk, 20 milliót ígértek érte eddig, de viszont az ország népe, akinek szintén telefonoztam, 21 milliót ígért, ha nem engedem ki a gyomromból. És folyton telefonozok és így megy napról-napra feljebb. Felét Önnek adom, Kedves Szerkesztő Ur, csak jöjjön minél előbb!

I · G · A · Z · M · O · N · D · Ó

Megjelenik minden szombaton.

MINDENRE KÉPES HETILAP

Egyes szám ára 16 fillér.

DEMOKRATIKUS VÁLASZTÓJOG

IRTA: TISZA ISTVÁN

Olasz harctér.

Demokratikus választójog? Hát az meg már mi fan terem? — kérdezi Péter gazda, meg János gazda és velük együtt minden becsületes magyar ember. Hát bizony, megint kitaláltak valamit a fiskálisok és azt mondják: már meg az kell a magyarnak. Pedig hát én ammondó vagyok, hogy a magyarnak sohasem kellett, amit a fiskálisok kitaláltak, nem bizony. Abból, akarom mondani abbú mindig csak valami rossz gyött ki a végén: adó, perköltség, végrehajtás, isten csapása. Nagy baj az országra, ha már ilyesmiről van szó. A becsületes magyar emberek, István gazda, meg Tivadar gazda, meg Gusztáv koma, méltán csóválják a fejüket, hogy aszöngya: megvöltünk mi eddig is enélkül az ujmódi miskulancia nélkül, minek a nekünk. Eddig is megmondta mindig a főszolgabíró úr, meg a csendőrmester úr, hogy kire szavaljon a becsületes derék magyar ember, majd megmondja ezután is.

De ezek a gonosz felforgatók, akiknek az Isten elvette az eszüket, nemesak hogy minden embernek megadnák a választójogot, hanem még az asszonyoknak is. A tyúk-nak sincsen választójoga, mégis tojik. A tehénnek sincsen választójoga, mégis leadja a tejet.

De hát ebből az ostobaság-

ból hála istennek nem is lesz semmi. Vannak még ebben az országban becsületes, józan, romlatlan emberek, akik mindent elkövetnek, hogy a fufang ne diadalmaskodhassék. A derék magyar nép nyugodtan alhat: amíg e sorok íróját az istenke élteti, addig Magyarországon nem lesz demokratikus választójog. Nem bizony!

KRÓNIKA

A pártok egyesülése. Minden igaz magyar ember tudja, milyen jó lenne, ha az ország két legkiválóbb államférfia, Tisza István és Wekerle Sándor együtt dolgoznának a haza boldogításán. Ez lenne a legnagyobb szerencse, ami a hazát mostanában érhetné; egy gyors békekötés semmi ehhez képest. Sajnos azonban, még mindig vannak mindenféle rossz emberek, akik ezt nem akarják belátni. Ezek mindig csak a saját hasznukat nézik, nem hajlandók szépen kibékülni és miniszteri tárcát vállalni, hanem mindenáron önző érdeküket követve, továbbra is ellenzéken maradnak. A becsületes, jóhiszemű magyar hazafiak tudják, hogy ezek mind az entente megfizetett ügynökei, akikre nem szabad hallgatni. Mi sem gyanúsítani, sem nevéket említeni nem akarunk. Károlyi Mihály gróf ugyanis tudja, hogy kire gondolunk.

Eredeti fényképfelvételek

▲ címlapon.

Szöveg: Megtorpedózott amerikai hadihajók súlyelése a nyílt tengeren.

Kép: Propellerek javítása az öbűndai hajógyárban.

Harmadik oldal:

Szöveg: Pétervár lángokban áll.

Kép: A párisi nagy áruház égése 1906-ban.

Ötödik oldal:

Szöveg: Constanza romániai kikötőváros gabonarakтары a tonzorparton.

Kép: A budapesti olevátor.

TRÉFÁS BETŰREJTVÉNY

Só, palotaőrség, sajtótörvény, hat elemi, éljen a háború.

Fenti szavak helyesen összerakva egy huszadik századbeli magyar államférfi történelmi arc-képét adják.

Mult számunkban közölt rejtvény helyes megfejtése.

m aniákus
u nalmas
n épbolondító
k ártékony
a nalfabéta
p álinka
á ltöbbség
r osszseb
t isza

Helyesen fejtette meg: Dr. Közs vélemény 1918., utolsó posta: Világháború, kinek a „Miért hasznos a bolondgomba tenyésztése Magyarországon” című díszes jutalom könyvet elküldöttük.

Aszerkesztő postája

P. P. Erdőbénye. 1. Szent István. 2. Széchenyi István. 3. Tisza István.

F. S. Dévaványa. Kérelmével forduljon először a kisbíró urhoz, azután az éjjeli bakter urhoz, ha pedig az sem teljesítene, akkor a jegyző urhoz. Amennyiben még ő sem lenne hajlandó elintézni az ügyet, forduljon teljes bizalommal a magasságos mennyebéli atyauristen urhoz.

Itelen

— Rémes, egy ilyen idegen város!

— Végre egy pesti cégtábla!

Elárverezett táncosnő

1918. szeptemberében három hadimilliomos elárverezett egy táncosnőt. A Szamár tudósítójának alkalma volt egy pillantást vetni a jövőbe és személyesen jelen lenni az első pesti nőaukción, melyről a következőket jelenti:

A világháború tizennegyedik évének szeptember havában rettenetes pánik tört ki a budapesti csókbörzén. Különösen a rimamurányi szökében és a salgótarjáni barnában volt óriási kínálat, de a lezuhant árfolyamok mellett sem érkeztek vételmegbízások. A Csókkereskedelmi bank alkuszai megkísérelték megakadályozni a krachot, de valamennyi nőraktárból az a jelentés érkezett, hogy a safe deposit ketrecek tulzsufoltak, új áruk beraktározása lehetetlen. Doktor Kosaras, a Csókbank diszponense, még egy utolsó kísérletet tett és piacra dobta a bank legfélértette értékét, a száztagu Maharadzsa-ballet egész nőanyagát. Hiába volt minden, nem jelentkezett vételkedv, egy terézvárosi házmesterleányból az országos hírvény magas polcára lendült mozsízkecs primadonna árfolyama 25 pezétára zuhant.

Toprongyi Xavér a legnagyobb pánik percében ért a tőzsdeterembe.

A milliárdosnak rossz kedve volt. Unta a csókbörze mindennapi kínálatát, új befektetés után áhi-tozott, valami exotikus, nagyjövőjű dologban szeretne volna gyümöleszötetni a milliárdjait.

Tulajdonképpen nem is volt érdemes árdragítani — legyintett lemondón. Ebben a pillanatban repülőgép jelent meg a feje felett, melynek a pilótája nagy vörös cédulákat szórt le a magasból. Az egyik papírszelet Xavér ölébe esett. A milliárdos felemelte a cédulát, unottan kezdte betűzni, de arca hirtelen kiderült, mint a torony titka a ponyvaregény

kilencvenkilencedik füzetében.

— Ez már igen — dörzsölte kezét a milliárdos elégedetten és megérintette a soffőr vállát.

— Hajts a Gyönyörfark-utca 12. alá.

Az emeletes mörstülű palota előtt már nagy tömeg gyűlt össze, mely hódolatteljes engedett utat a milliárdosnak. Xavér méltóságteljes lépésekkel lépett be a palotába, melynek a halljában márványtáblán aranybetűkkel díszlett a felirás:

A JÓ BŐR TARSASÁG AUKCIÓJA AZ EGYPTUSI TEREMBEN

Az egyiptusi teremben tíz ébenfaoszlopon tíz nő állott. Középen egy emelvényen ült a közjegyző, mellette az aukció rendezője. Az árverelő az emelvény előtt sorakozó karszékben foglaltak helyet.

A közjegyző megkopogtatta az emelvény lapját a kalapáccsal. Megkezdődött az árverés.

— Első szám, Fehérbőrű alpesi fajszőke! — kiáltotta az aukciórendező. — Apja a Mont Everest közvérség első tengernagya, anyja királyi sarj az ötszáz év előtt kihalt sanquinézek törzsből. Kikiáltási ára 200.000 zechino.

Xavér kis elefántosontkalapácsot vett elő a zsebéből és az oszlophoz lépett. Szakértő képpel kopogtatta végig az alpesi fajszőke mellett. Mikor végzett, intett az aukciónak.

— Nyissa ki a száját — rendelkezett az aukcióvezető.

Az alpesi fajszőke engedelmesen követte a parancsot és Xavér elégedetten bólintott.

— Fogai épek, megadom a kétszázezret.

— Három — hangzott balról.

— Egy millió.

Xavér nyert. A szőkét becsomagolták, elküldték a milliárdos címére és az árverés tovább folyt.

(líván.)

Szeptember 9-én történt *Feiks Jenő* **Az ördög és a hadimilliomos**

- Szívem, holnap találkozunk az ujságírónapon.
- Mit tesz isten! Holnap is esni fog.
- Szépen mer az isten kikezdeni a pesti ujságírókkal!

A hadimilliomos éppen kilépett márványos palotájából és az autójába akart szállni, mikor az ördög nyakon csípte.

A hadimilliomos, aki eddig azt hitte, hogy az ördög csak a mesékben és a képeskönyvekben él, — uagyon megszeppent.

— Hova viszel? — kérdezte aggodón.

— Egyelőre a földalatti villamoshoz.

— Ha már meg kell lenni, — mondotta sóhajtván a hadimilliomos, — legalább ne menjünk gyalog. Az autóm ugyis itt van.

Az ördög, a jószívű ördögök fajtájához tartozott és éppen jó kedvében volt.

— Nem bánom, — felelte kegyetvánsággal.

Beültek az autóba és elindultak. Az ördög egyszerre megriántotta a soffőr kabátját.

— Alljon meg! Micsoda esődület ez itt? — kérdezte a hadimilliomostól.

— Trafikosztás van, — magyarázta az. — Akik itt sorba állnak, azok kapnak két szivart vagy öt cigarettát, amikor sor kerül rájuk.

Az ördögnek hirtelen kiderült az arca és vidáman hátba rugta a milliomost.

— Szerencséd van, vén betyár, ez egyszer még eleresztelek. Eridj a pokolba!

Szólt, leugrott az autóról és beállott a sorba a trafik elé.

gd.

A Zserbó előtt

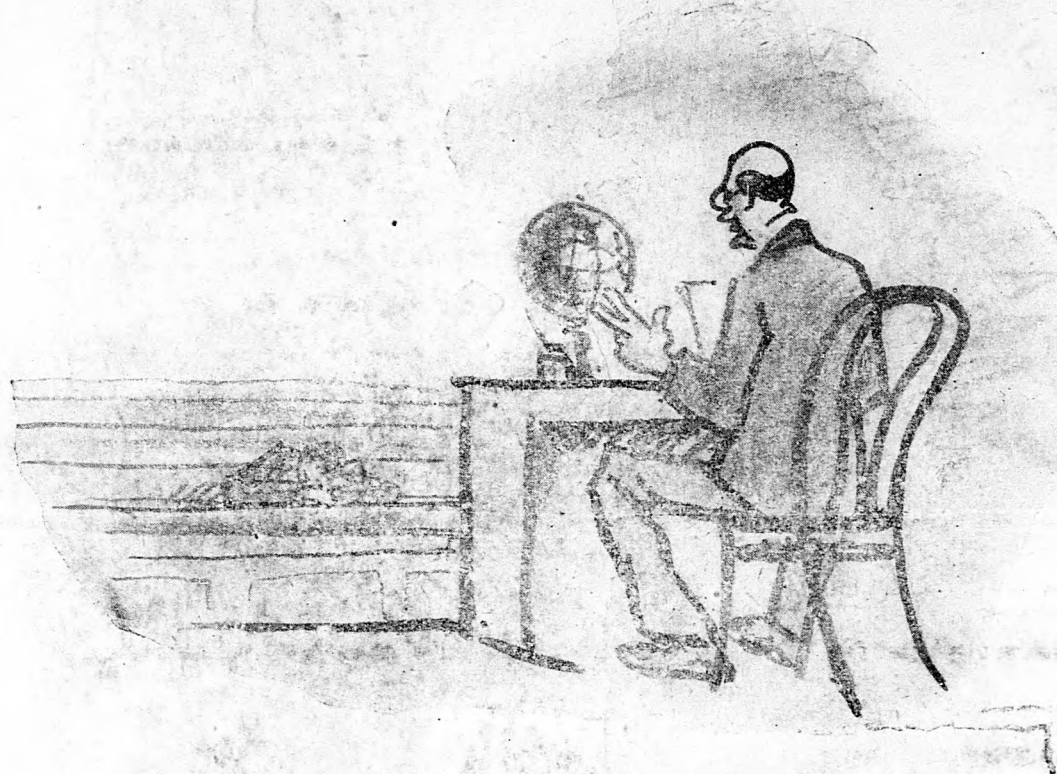
Pál Hugó

- Hallom elkészült az új ruhád. Más ujság nincs?
- Burián nyilatkozott a békéről.
- Érdekes. Ezek a tenoristák mindenbe beleszólnak.

Háborus iskolaév

Pólya Tibor

Egyetemi magánytanár.

A nyugodt ember

— Mondd csak, már egy órával előbb is, amikor hazajöttél, itt állott ez a nagy tömeg a ház előtt?

- Igen.
- Nem tudod, mi történt?
- De igen.
- Hát mit csinálnak itt tulajdonképen?
- Ja? Semmit. Eg a ház, azt nézik.

A szerkesztésért felelős: SZENES BELA.

Felelős kiadó: MAGYAR MIKLÓS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Rökk Szárd-utca 9. Telefon: József 33—65, vagy József 5—93.
Előfizetési árak: Egész évre 28 K, félévre 14 K, negyedévre: 7 K.

Keziratokat nem adunk vissza.

„Ujságüzem” könyvkiadó és nyomda Rt. nyomása
Budapest, VIII., Stáhly-u. 13.

NYAKKENDŐHÁZ

Budapest, V. ker., Deák Ferenc-utca 24. sz.
Fióküzlet: IV., Kigyó-utca 5. (Klotild palota)

Saját gyártmányu **NYAKKENDŐK**
csodás gazdag választékban. Árjegyzéket csak 20 f. bélyegért küldünk

HAMIS FOGAKAT ÉS FILMHULLADÉKOT VESZEK

Gross Antal, Budapest, VIII., József-körút 23. sz.

IRODALMI SENZÁCZIÓK

A
KULTURA
KÖNYVKIADÓ-VÁLLALAT KÖNYVEI!

IRODALMI SENZÁCZIÓK

A SPORTLAP
a legjobb sporthetilap

A kiásott Budapest

Tudvalevő, hogy 1918 december 14-én éjszaka megnyílt a Gellért-hegy krátere és tüzes lávaesővel borította el Budapest városát. A városban minden élet megsemmisült s napjainkban csupán szikes pusztaság s pár csenevész bokor szomorkodik a hajdan virágzó város tornyos, kupolás palotáinak helyén. Megbizatásom szerint ásatásokat végeztem az eltemetett város területén s az eredményről itt számolok be.

Sajnos, nagyon kevés az, amit találtunk. Uglátszik, hogy a Budapesti házakat valami egészen silány és romlékony anyagból építették, mert még csak egy téglát sem leltünk föl lelőlük. Teljesen elrothadtak. A lávának csupán a fémről készült tárgyak állottak ellen, főleg az ugynevezett *cegtabla*-k. Kutatásaim számára egyedül ezek a *cegtabla*-k nyújtottak némi támpontot.

A *cegtabla*-k rendeltetése az volt, hogy jelezzék, mi kapható a boltokban. Ezt véve alapul, könnyű volt kiszámítani, hogy 1918-ban mily árucikkekben volt a legnagyobb bőség Budapesten.

A *cegtabla*-k tanúsága szerint Budapest 1918-ban valósággal uszott a

zsemlyék,
vajaskiflik,
szivarok,
egyéb dohányárak és
cipők

örült tömegében. Az ezeket ábrázoló *cegtabla*-kból minden sarokon találtunk kettőt, hármat. Hasonló óriási bőség volt még a habos kávéban is, amelyből kis pohár hat, nagy pohár nyolc krajcárba került. Egyáltalában hallatlan olcsóság uralkodott 1918-ban egész Budapesten. Pl. számos *cegtabla*-n találtunk ily fölírást:

Ebéd, négy tál étel 24 krajcár.

Mindebből arra kell következtetnem, hogy a szerencsétlen város csakugy fündöklött a boldogságtól és bőségtől, mikor az izzó láva egyetlen éjszaka megsemmisített és eltemetett mindent.

Örömmel tapasztaltam, hogy milyen őszine szeretet övezte 1918-ban Budapesten néhai nagy császáruk, *H. Vilmos* legendás alakját. Hűrciusan kifent bájstu, markáns fejét legalább 5000 *cegtabla*-n fedeztém föl. Arcképe mellett egy-egy kerek

rézlanvért is találtam mindenütt, de ezeknek a rendeltetését eddig még nem tudtam megállapítani. Valószínűleg ezek voltak ama tányvörök, amelyekről a magyarok úgy nyilatkoztak, hogy *nem jó a nagyurakkal egy tányérből cserecsenyézn.* (g. d.)

Lóversenyszezonban

Főnök: Mondja, Rónai úr, mit fizetett tegnap Zechmeister és Társa?

Prokurista: Tizre — száznyelvankettő.

* * *

Az új elem

Képkereskedő: Vegye meg azt a képet, Pamuti úr. Az egy valódi Goya.

Hadimilli: Nem szeretem az állatképeket.

* * *

A Rombach-utcában

— Nu, Sauerleig barátom, van még valami eladó dolga a békeidőből?

— Micsoda kérdés? Unberufen van még nyelo — eladó lányom, mint hamisítottan, békeáru.

E heti rendkívül nehéz rejtvényünk

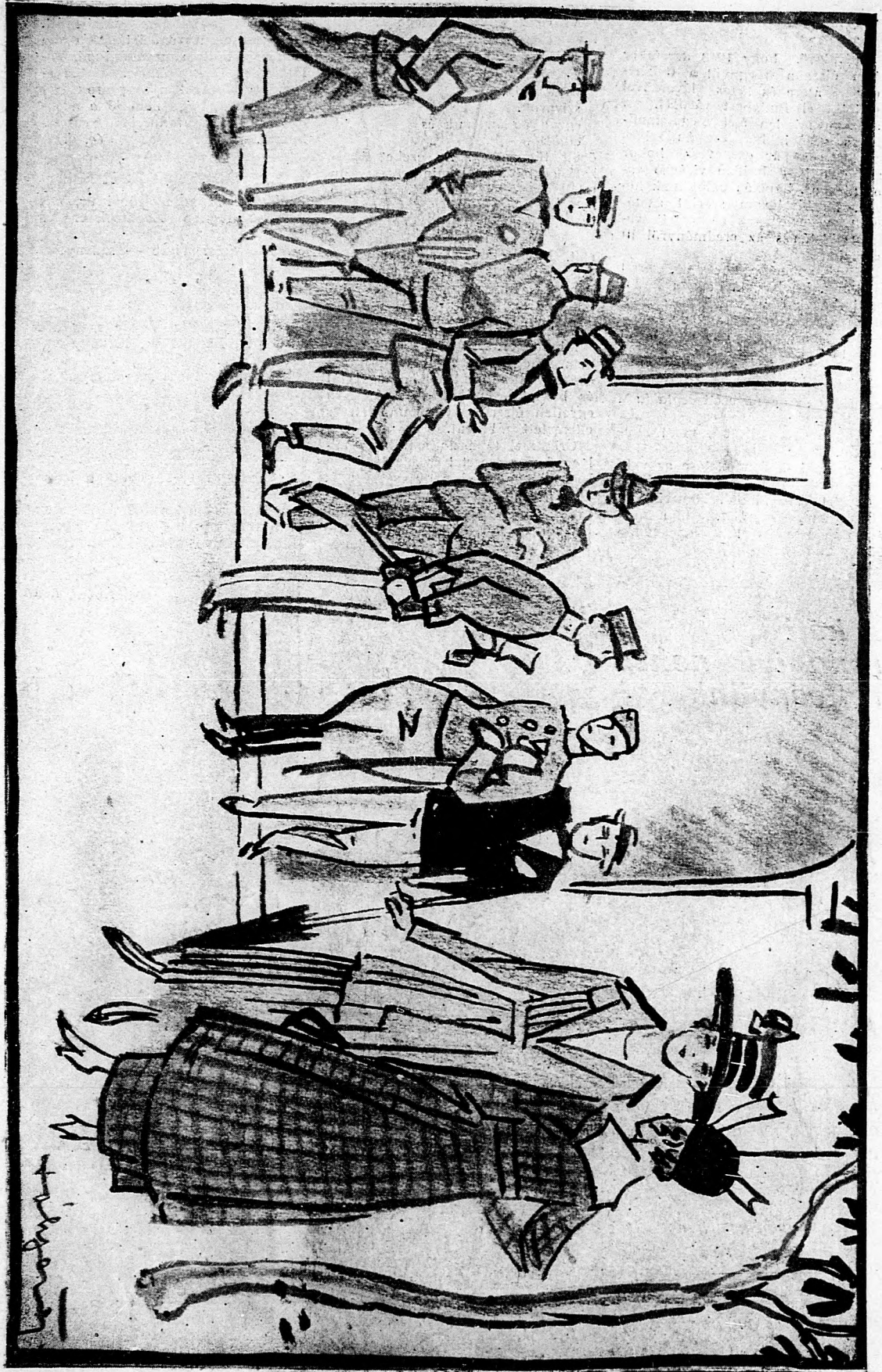
A mellékelt ábrán látható két alak közül az egyik már alig várja, hogy béke legyen, a másik azt kívánja, hogy a háborút a végső diadalig folytassuk.

Melyik a békepárti és melyik a végső diadalpárti?

A rejtvény helyes megfejtői közt gróf Károlyi Imrénének egy nemzeti színű nyilatkozatát soroljuk ki, a gróf sajátkezű aláírásával.

Köber Leó

— Nem furcsa, hogy az első éves egyetemi hallgatókat gölyóknak hívják.
— Most már udom, hogy honnan származott a mese, hogy a gölyók hozzák a gyermekeket!